

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ, ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΤΟΣ Α'. Συνδρομή έτησίαι προπληρ.—Έν Έλλάδι: δραχ. 8 —Διά τους κκ. φοιτητάς δρ. 6. ΤΕΥΧ. 12.
Έν τῷ Έξωτερικῷ φρ. χρ. 10. Έξέμηνος φρ. χρ. 6. Τιμή φύλλου λεπτά 25.

Διευθυντής καί Έκδότης: ΚΛΕΟΥΒΟΥΛΟΣ ΧΡ. ΚΟΚΚΟΛΑΤΟΣ

Γραφεῖον ἐν τῇ οἰκῇ Σταδίου ἀπέναντι τῆς Βουλῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ τῆς Ἀκαδημίας, Νομοσχέδιον περὶ ἰδρύσεως Ἀκαδημίας, Κανονισμοὶ αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαδά. — Περὶ Πανεπιστημικοῦ Γυμναστηρίου ὑπὸ Θ. Ἀφεντούλη. — Ἡ ἀντισηπτικὴ ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν διὰ πυροδόλων ἔπλων πληγῶν καὶ ἐν ταῖς μεγάλας ἐγχειρήσεσι τῶν μελῶν, κατὰ μετάρφρασιν Κλ. Χ. Κοκκολάτου. — Ἐν τῷ Δελτίῳ: Λόγος πρυτανικὸς, ὑπὸ Πέτρου Παπαρηγοπούλου. — Πανεπιστημιακαὶ εἰδήσεις. — Ποίησις ὑπὸ Ιω. Μ. Μοῖρα. — Διάφορα. — Βιβλιογραφίαι. — Ἀγγελίαι κλπ. κλπ.

Έν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρίου 1888.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἡ τελευταία περὶ τῆς Ἀκαδημίας διατριβὴ τοῦ κ.

Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαδά.

Κύριε Συνατάκτα,

Τὴν πρώτην ἐμρῆνισιν τοῦ ὑμετέρου περιοδικοῦ ἠσπᾶσθην διὰ τινων λέξεων, ἃς εὐηρεστήθητε νὰ δημοσιεύσητε, ὡς οἰωνόν τῆς τέλους πάντων ἰδρύσεως τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν Ἀκαδημίας· ἀλλὰ καὶ ὁ οἰωνὸς οὗτος παρελήθεν ὡς διάττων ἀστήρ, καὶ ἡ Ἀκαδημία οὔτε τότε ἰδρύθη, οὔτε ὅτε ἐδόθη ἡ δι' αὐτὴν ἐλευθερίως δωρεά, οὔτε ὅτε ἐκτίσθη αὐτῆς τὸ μέγαρον, οὔτε ὅτε πολλάκις καὶ πολλάκις ἐπανειλημμένως ὑπέβηλον εἰς τὰς διακρήρους ἀρχὰς προτάσεις περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς.

Καὶ ἤδη δέ, ὅτε ἐπ' ἀγαθῷ ἐπανελήθη ἡ ἔκδοσις τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος, σὺς ἀπευθύνω τὰς λέξεις ταύτας οὐχὶ ἐφ' ὁμοίαις προσδοκίαις, ἀλλὰ θέλων νὰ ἐκπληρώσω ὅ, τι θεωρῶ ὡς ἐν τελευταίῳ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον.

Πιστεύων ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι ὁ θεωρῶν ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Πλάτωνος περιττὴν καὶ σχολαίαν τὴν ὑπαρξὴν Ἀκαδημίας, δὲν ἐγκαταλείπω τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ τὰ δημόσια διέποντες, ἀπαλλαγέντες ἄλλων μεριμνῶν, ἃς θεωροῦσι προὔργιαιτέρας, θέλουσι τέλος ἀπορρασίει ν' ἀναδείξωσι τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν κτήσεως Ἀκαδημίας ἐφ' ἑμιλλῶν καὶ ἄλλων χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς, οἷον τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ῥωμανίας.

Ἐπειδὴ ὅμως ἀγνοῶ πότε θέλει ἔλθει ἡ εὐτυχὴς ἐκείνη στιγμή, καὶ ἂν, ὡς ἐπὶ τριάκοντα ἤδη ἔτη ἀνεβλήθη, δὲν θέλει ἀναβληθῆ ἐπὶ ἄλλα ἴσως τριάκοντα, διὰ τοῦτο ἐν ὅσῳ εἰμὶ ἐν τοῖς ζῶσι, τὸ σχέδιον ὃ νομίζω κατὰλλήλων διὰ τὸν ὀργανισμὸν αὐτῆς, καὶ ὃ πολλάκις δοθὲν τοῖς ἀνήκουσι παρεξήρηθη καὶ ἐλησμονήθη, παρὰδίδωμι σήμερον δι' ἐσχάτην φοράν δι' ὑμῶν εἰς τὴν δημοσιότητα, ἵνα ἂν τις θεωρήσῃ αὐτὸ κατὰ τι χρῆσιμον, ὅτε ἐγὼ δὲν θέλω ὑπάρχει, ποιήσῃται οἷον δῆποτε χρῆσιν αὐτοῦ.

Τὸ σχέδιον τοῦτο, κατ' ἐμὲ, δεικνύει ἀνυπάρχοντες τὰς ὑποτιθεμένης δυσκολίας, αἰτινας ὑπῆρξαν ἢ δύνανται νὰ ὑπάρξωσιν αἰτίαι ἢ πράξεις ἀναβολῆς.

Ἡ πρώτη, ὡς πολλάκις ἤκουσα, προτεινομένη τοιαύτη ἐστὶν ἡ χρηματικὴ. Ἐλλείπουσι πόροι πρὸς διακτήρησιν τῆς Ἀκαδημίας. Ἐλλείπουσι; Πρὸς τοῦτο θὰ ἐρωτήσω τὸ κοινὸν «τίς πταίει;» καὶ θ' ἀπαντήσω τὸ λίαν σπάνιον «ἡμεῖς πταίομεν», προσθέτων καὶ τῶν προδιατρεχόντων σύντομον διήγησιν, ἣν νομίζω ὅτι καὶ ἄλλοτε ἀφηγήθη.

Ὅτε ὁ μέγας πατριώτης Σίνκας, ἐνδίδων εἰς τὰς προτροπὰς τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Σχινᾶ (μεθ' οὗ, ἃς τ' ὁμολογήσω ἀπέναντι τῶν ὡς περιττὴν ἀποδοκιμαζόντων τὴν ὑπαρξὴν Ἀκαδημίας, συνεννοούμεν περὶ τούτου), συνέλαβε τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐν Ἀθήναις ἰδρύσεως τοῦ μεγάλου διανοητικοῦ κέντρου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ὥρισεν ἐκ τῆς περιουσίας του 600,000 δραχμῶν διὰ τὴν οἰκοδομήν, καὶ 400,000 διὰ

τὴν προικοδότησιν τοῦ καταστήματος. Ἐγὼ τότε ἠθέλησα ν' ἀνατρέψω τοὺς ὄρους, προσδιορίζομένων τῶν τετρακοσίων χιλιάδων διὰ τὴν οἰκοδομήν, τῶν ἑξακοσίων δὲ χιλιάδων διὰ τὴν προικοδότησιν, διότι ἐφρόνουν ὅτι ἐθνικῶς σπουδαῖον ἦν οὐχὶ ποῦ θὰ ἐργάζωνται οἱ Ἀκαδημαῖκοί, ἀλλὰ τί θὰ ἐργάζωνται, καὶ ἐνεθυμούμην ὅτι ὁ Πλάτων οὐδὲ δραχμὴν ἀνάλωσε πρὸς οἰκοδομήν τῆς δι' αἰῶνων ἀθανάτου Ἀκαδημίας του, ὅτι ἐν Παρισίοις οἱ πρῶτοι ἀκαδημαῖκοι συνεδρίαζον εἰς ὑπόγεια. Μόνον δ' ἐνδοῦς εἰς τὴν προτροπὴν τοῦ Κ. Σχινῆ, νὰ μὴ συνταράξωμεν τὸν δωρητὴν εἰς τὰς πρῶτας προθέσεις του, ὑπέκυψα εἰς τὴν πρᾶξιν τοῦ δωρητηρίου, ὡς εἶχεν.

Ἴδου λοιπὸν ἡ Ἀκαδημία ἔχουσα προικοδότησιν 400,000 δραχμῶν, ἐντόκων πρὸ 30 ἐτῶν. Τί ἔγειναν τὰ χρήματα ταῦτα; Μετεβλήθησαν εἰς κίονας ἀντιζήλους τῶν Προπυλαίων, εἰς ἀγάλματα Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος, ἐχόντων τὴν θείαν ἀρετὴν τῆς ὑπομονῆς τοῦ νὰ ἴστανται πρὸ τοσοῦτων ἐτῶν ἀσκόπως πρὸ τοῦ ἐρήμου καὶ ἀχρήστου ἐκείνου οἰκοδομήματος, εἰς πολυτελεῖα ἐκ μαρμάρου ἐδώλια, εἰς ἃ οὐδεὶς ποτ' ἐκλήθησεν, εἰς ἀνδριάντα τέλος τοῦ δωρητοῦ, ὅστις ἴσως εὐτυχῆς ὅτι ἐστὶ καὶ αὐτὸς ἐκ μαρμάρου, διότι δὲν βλέπει καὶ δὲν αἰσθάνεται τὴν ἐκ παραμυθίσεως ἀποτυχίαν τῆς μεγαλοπρεποῦς δωρεᾶς του.

Ἄλλὰ τέλος, λέγει ἡ παροιμία, τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται. Ὅστις δὴποτε καὶ πταίῃ, σήμερον προικοδοτήσεως πρὸς διατήρησιν οὐδ' ὀβολὸν ἔχει ἡ Ἀκαδημία. Τὴν πρῶτην λοιπὸν ταύτην ἐνστασιν αἶρει τὸ προσηρτημένον σχέδιον. Κατ' αὐτοῦ τὸ Ἄρθρον 23, ἐδάφ. 1, ἡ κατ' ἀρχῆς ἀναπόφρευτος δαπάνη ἐστὶ μόνον ὁ μισθὸς ἐνὸς κλητῆρος, ἐπιμελουμένου τῆς καθαριότητος, καὶ τοιοῦτος ὑπάρχει σήμερον, εἰς ἀπόμαχος νομιζόμενος ὑπὸ τοῦ δημοσίου. Γούτου κατ' ἐκαστὴν εἰς ὠρισμένην ὥραν ἀνοίγοντος τὴν πύλην, θέλει εἰσερχεσθαι ἕκαστον τμήμα ἀλληλοδιαδόχως, οἱ συνάδελφοι θέλουσι συνδιαλέγεσθαι ἐπὶ ὧραν τινὰ περὶ τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτοῦς ἐπιστημονικῶν ἀντικειμένων, καὶ εἰς τοῦτο θέλουσι περιορίζεσθαι τὰ ἔργα τῆς Ἀκαδημίας, μέχρις οὐ νέοι πόροι τῇ ἐπιτρέψει ν' ἀναπτύξῃ καὶ ἐκτελεῖ αὐτά.

Ἄλλὰ, θέλουσιν ἴσως τινὲς εἰπεῖ, γελοῖα καὶ εἰς οὐδὲν χρήσιμος ἔσται ἡ τοιαύτη Ἀκαδημία. Γνωρίζω ταύτην τὴν ἐνστασιν, διότι ἡ αὐτὴ μοὶ ἐγένετο καὶ ὅτε ἐπέμενον ὑπὲρ συστάσεως Πανεπιστημίου, ἦν πλειστοὶ τότε ἐκῆρυττον ἀνέρικτον δι' ἔλλειψιν ἀνθρώπων καὶ πόρων. Τίς δὲν ἠξέουσι ὅτι τὸ Πανεπιστημεῖον σήμερον ἔχει περὶ τὰ 8 ἑκατομμύρια ἀνεξαρτή-

του περιουσίας, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν καθηγητὰς καὶ ὑφηγητὰς; Μικρὸν καὶ ἀφκνὲς ἐστὶ τὸ σπερμάτων τὸ ριπτόμενον εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ μῆνας μένει νεκρὸν· ἀλλὰ τέλος φύεται, καὶ τρέφει τὸν γεωργὸν του, ἢ ἀναπτύσσεται εἰς μεγαλοπρεπῆ βλάστησιν. Ἄν ἀπρονοήτως ἐπαταλῶμεν τοῦ Σίνα τὴν δωρεάν ἔνθα οὐδ' ὁ προορισμὸς τῆς ἦν, οὐδὲ τις ἀνάγκη ἀπῆται, ἂν ἤδη καὶ ἰδρῶσωμεν τὴν καὶ οὕτως ἀπορομεινάσκειν ταύτην Ἀκαδημίαν, πλὴν ὅτι θέλομεν σώσει τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος, μὴ ἐλεγχόμενης κατωτέρως πάντων τῶν ἄλλων ἐξηγητισμῶν λαῶν, καὶ αὐτῶν τῶν μεταγενεστέρων αὐτῆς εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς ἀνεξαρτησίας, ἐκτὸς ὅτι θ' ἀποδειξώμεν ὅτι δὲν λησμονοῦμεν τίνος ἐστὶ καταγωγῆς, θέλομεν αὐτὸ τοῦτο ρίψει τὸ πολυτίμον σπέρμα εἰς τὸ ἔδαφος τὸ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εὐφορον εἰς θυσίαις πατριωτικῆς, ὡς ἀποδεικνύουσιν οἱ Σίνκι, οἱ Βαροβάκκι, οἱ Ζάππκι, οἱ Ἀρσάκκι, οἱ Ἀβέρωφ καὶ τόσοι ἄλλοι, ὧν τὰ ὀνόματα ἐνεγράφησαν ἀνεξέλεπτα εἰς τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην. Ἄς ἀρχίσωμεν καλλιεργούντες τὸν ἀγρὸν, καὶ οἱ ἀρδεύουσιν αὐτὸν πόροι δὲν θέλουσιν ἐπιλείψει. Καὶ αὐτὸ δὲ ἤδη τοῦτο, ἡ ἀπλή ὑπαρξίς ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας ἔσται σπουδαιοτάτη διὰ τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ἤκουσα ἀντιτασσομένην καὶ τὴν ἐπομένην δευτέραν ἐνστασιν. «Ἰνα ὑπάρξῃ Ἀκαδημία, ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσιν Ἀκαδημαῖκοί, καὶ ἡ Ἑλλὰς τοιοῦτους δὲν ἔχει.» Τότε λοιπὸν ἐρωτᾷ τοὺς τοῦτο διίσχυριζομένους, πρὸς τί ἐσπαταλῶμεν τοῦ Σίνα τὰ χρήματα ἵνα ἀνεγείρωμεν τὸ θαυμασίον μέγαρον, ὅτε ἠξέουμεν ὅτι δὲν εἶχομεν τίνα νὰ στεγάζωμεν ἐν αὐτῷ; Ἐπειτα ἔχομεν πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν Πανεπιστημεῖον, καὶ οἱ ἐν αὐτῷ τὰς ἐπιστήμας διδάσκοντες εἰσὶν ἀνίκανοι ἵνα συνεργήσωσιν ἐπὶ τῶν αὐτοῦ ἀφορώντων, ὡς ἔσται τὸ καθῆκον τῶν Ἀκαδημαϊκῶν;

Καὶ οἱ ταῦτα πρεσβεύοντες κρίνουσιν ἄνδρες ὡς τὸν Ἀσώπιον, τὸν Βυζάντιον, τὸν Μανούσσην, τὸν Φαρμακίδην — ἀποσιωπῶ τοὺς ζῶντας φειδόμενος τῆς μετριοφροσύνης αὐτῶν, — ὡς ἀναξίους τῆς ἀκαδημαϊκῆς ἑδρας; Ἄλλ' ἂν δύνανται οὕτως ἐκ περιωπῆς νὰ τοὺς κρίνωσι, τότε ἀγαθὴ τύχη, ὡς κρείττονες ἐκείνων ἂς καταλάβωσιν αὐτοὶ τὰς ἑδρας ταύτας. Ἄν ἐκείνοι ἦσαν Ἀκαδημαῖκοί, θὰ εἶχον προπολυλοῦ ἰσοπεδώσει εὐρεῖαν τὴν ὁδὸν εἰς τοὺς διαδύχους των.

Τὸ ἐπισυνημμένον σχέδιον καὶ περὶ τούτου ἠθέλησε νὰ προβλέψῃ. Ὅτι εἰς ἕκαστον τῶν πέντε κλάδων τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων δὲν ὑπάρχουσιν οὐδὲ τεσσαρεῖς ἄνδρες ἱκανοὶ νὰ συμμελετώσιν καὶ συσκέπτονται περὶ αὐτῶν, ἐκτε-

λοῦντες τὰ σοικειωδέστερα καὶ τῶν ἀπαιτουμένων παρ' Ἀκαδημαϊκῶν, πιστεύομεν ὅτι οὐδεὶς θέλει ἐπιμείνει διίσχυριζόμενος. Βεβαίως μεταξὺ πάντων τῶν εἰς τὴν φιλοσοφίαν ἐγκυπτόντων, τῶν νομικῶν, τῶν πολιτικοοικονομῶν κατὰ ὁμοῦ λαμβανόμενων, τεσσαρεῖς, καὶ πολλοὶ πλείονες τοιοῦτοι ἄνδρες εὐρίσκονται. Ὅμοίως μεταξὺ τῶν γλωσσολόγων καὶ φιλολόγων, μεταξὺ τῶν ιστορικῶν καὶ ἀρχαιολόγων, μεταξὺ τῶν ἱατρῶν καὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας ἀσκούτων, καὶ τέλος μεταξὺ πάντων τῶν καλλιτεχνῶν.

Ἄμα λοιπὸν τεσσαρεῖς τοιοῦτοι ἐκλεχθῶσι δι' ἕκαστον τμήμα, ἡ Ἀκαδημία συνέστη.

Ἡ ἐκλογή πρέπει ἀναγκασίως νὰ προέλθῃ ἀνωθεν, διότι ἄλλη πηγὴ δὲν ὑπάρχει καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ μόνη ἢ παρέχουσα ἐγγυήσεις ἀνεξαρτησίας καὶ ἀμεροληψίας, ἢ βεβαίως ὀδηγηθησομένη ὑπὸ τῆς κοινῆς ἐκτιμήσεως καὶ ὑπολήψεως.

Ἄλλὰ καὶ ἂν ὑποθεθῇ ὅτι ἠθέλει ποὺ σφραγῆ περὶ τὴν ἐκλογὴν, τὸ κοινὸν ἔσται μικρὸν, διότι οἱ τεσσαρεῖς ἐκείνοι, ἐν τῇ ἀνεξαρτησίᾳ, ἦν ἡ τοιαύτη ἐκλογή τοῖς παρέχει, ὡς ἐκλογεῖς αὐτοὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων των, θέλουσι βεβαίως ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ προσλάβωσιν ὡς συναδέλφους τοὺς κρείττονες, οἵτινες νὰ ὑψώσωσι καὶ αὐτῶν τὴν ὑπόληψιν, καὶ οὐχὶ τοὺς χείρονες, οἵτινες νὰ τὴν καταβιβάζωσι.

Δὲν πιστεύω πολλοὶ νὰ διίσχυρισθῶσιν ὅτι ἡ ἰδρυσις Ἀκαδημίας παρ' ἡμῖν ἐστὶν ἀσχοπος πολυτέλεια, καὶ εἰς σχολαστικὴν νὰ καταδικάζωσι τὴν σπουδὴν, μεθ' ἧς αὕτη ἐπιζητεῖται.

Τοιαῦτα ἐνστάσεις ἐδύναντο νὰ ὦσιν ἔγκαιροι τὸ πολὺ πρὶν ἢ δεχθῶμεν τοῦ Σίνα τὴν δωρεάν.

Ἄλλ' ὡς τότε δὲν εὐρέθησαν, πεπεισμεθα ὅτι οὐδὲ σήμερον θὰ εὐρεθῶσιν οἱ ἀμφισβητήσοντες τὴν σπουδαιότητα τοῦ σκοποῦ, ὃν ἀνεγνώρισε τὸ εὐγενὲς πνεῦμα τοῦ δωρητοῦ. Οὐ μόνον αἷσχος ἡμῶν θὰ ἦν νὰ καθιστερωμεν κατὰ τοῦτο ἔθνων, ὧν ἀξιόμην ὅτι διανοητικῶς καὶ ὑπερέχομεν, ἀλλὰ καὶ ἂν οὐδαμοῦ ὑπῆρχεν Ἀκαδημία, παρ' ἡμῖν ὦφειλε νὰ ὑπάρχῃ, καὶ διότι ἐνταῦθα ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀρχαιότητι ἐγενήθη καὶ ἐκπατίστη, καὶ διότι πρόκεινται αὐτῇ ὡς οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ μεγάλα προβλήματα. Τὸ ἐν τούτων ἐστὶν ἡ διαμόρφωσις τῆς γλώσσης, ἢ ἀπαλλαγὴ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ κυκεῖνος εἰς ὃν καταστρέφεται ὅσημέραι, ἢ περισσοῖς καὶ συναρμολόγησις τῶν πολυτίμων συντριμμάτων τῆς ἀθανάτου αὐτῆς προμήτορος, καὶ ὁ ἐνκαίλλως ἐκείνη καταρτισμὸς αὐτῆς εἰς ὄργανον ἔθνους καυχώμενου ὅτι γενναίως σταδιοδρομεῖ εἰς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν. Διὰ τῆς Ἀκαδημίας, ὡς ἀνωτάτης

ἀρχῆς, πρέπει νὰ παύσῃ ἡ σήμερον πᾶσαν φιλολογικὴν καλλιέργειαν ἀπειλοῦσα νὰ καταστρέψῃ ἀναρχία περὶ τὴν γλῶσσαν.

Τὸ δ' ἕτερον ἐστὶν ἡ περισύναξις καὶ ἐπιμέλεια ἀθανάτων συντριμμάτων, τῶν τῆς ἀρχαιότητος· διότι, ὡς ἡ γλῶσσα ἡμῶν διετήρησεν ἀνεκτίμητα καὶ πλούσια λείψανα τοῦ θρυμαστοτέρου πάντων τῶν ὀργάνων τῆς φιλολογίας, οὕτως ἡ γῆ ἡμῶν ἐγκρύπτει καὶ φέροι εἰς φῶς ἀριστουργήματα τέχνης, ἧς δὲν ὑπάρχει ἐφάμιλλος, καὶ ἢ ἡμῖν καὶ ὑπὸ τοῦ καθήκοντος ἐπιβάλλεται καὶ ὑπὸ τῆς φιλοτιμίας, ν' ἀναζητῶμεν, νὰ συλλέγωμεν, νὰ σπουδάσωμεν καὶ ἐκθέτωμεν εἰς τοῦ πεφωτισμένου κόσμου τὴν εὐγνωμοσύνην. Ταῦτα ἀγωνίζεται μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου νὰ πράττῃ ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία, κατορθοῖ ὅμως τοῦτο μόνον ἐν μέρει, δι' αὐτὸ τοῦτο διότι δὲν εἶνε Ἀκαδημία, καὶ δι' ὀλιγίστων μελῶν, ἅτινα θὰ διέπρεπον καὶ θὰ ἠδύναντο ἐπαξιώτατα νὰ καταλάβωσι θέσιν ἐν Ἀκαδημίᾳ καὶ πολὺ χρησιμώτερον ν' ἀναδειχθῶσιν ἐν αὐτῇ.

Τὴν περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου γνώμην μου καὶ δημοσίᾳ ἐνταῦθα ἐκθέσις, ἔχω τὴν συνείδησιν ὅτι ἐπραξά περὶ αὐτοῦ πᾶν τοῦλάχιστον τὸ ἐπ' ἐμοί.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἰδρύσεως Ἀκαδημίας.

Ἄρθρ. 1. Ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Σίνα ἀνεγερθὲν μέγαρον, Ἑθνικὴ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία, ἐκ τῶν ἐπισημοτάτων Ἑλλήνων λογίων καὶ καλλιτεχνῶν συχαιμένη, καὶ εἰς τμήματα διηρημένη, σκοπὸν δ' ἔχουσα τὴν διὰ τῶν ἔργων τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ τῶν σχέσεων μετ' ἀλλοδαπῶν ἐπιστημονικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν καταστημάτων, σύμπραξιν εἰς προαγωγὴν τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων.

Καθῆκον αὐτῆς ἔσται προσέτι καὶ ἡ γνωμοδότησις πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ἀφορώντων ἀντικειμένων, ὡς αἰσὶς ζητεῖται.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας ἐναπόκειται εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν· τὰ δὲ 4 πρῶτα μέλη ἐκάστου τμήματος θέλουσιν ἐφάπαξ ἐκλεχθῆ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διὰ διατάγματος.

Ἄρθρ. 3. Ἡ Ἀκαδημία, ὡς ἠθικὸν πρόσωπον, κέκτηται περιουσίαν τὸ ὑπὸ τοῦ Κ. Σίνα δωρηθὲν αὐτῇ μέγαρον, καὶ πᾶσαν οἴαν δὴποτε προικοδότησιν καὶ προσφορὰν, ἢ δεχομένη δύνανται νὰ διαχειρίζεται κατὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας.

Ἄρθρ. 4. Ὁ κανονισμὸς τῆς Ἀκαδημίας θέλει ὀρισθῆ διὰ Βασ. διατάγματος.

Κανονισμός τῆς Ἀκαδημίας.

Ἄρθρ. 1. Ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τοῦ Βασιλέως, καὶ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία, ἧς σκοπὸς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ἐπιστημοτέρων λογίων καὶ καλλιτεχνῶν τοῦ ἔθνους, δι' ἰδίων αὐτῶν ἔργων καὶ διὰ σχέσεων μετ' ἄλλοδαπῶν πεπαιδευμένων καὶ ἀκαδημιῶν, προαγωγὴ ἐν γένει τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, καὶ ἡ γνωμοδότησις πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ὅταν ζητῆται, ἐπὶ τῶν τῆν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ἀφορῶντων ἀντικειμένων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ Ἀκαδημία περιλαμβάνει πέντε τμήματα, ἰσόβητα πρὸς ἄλληλα, πρυτανεύοντα δὲ κατὰ τὴν ἐπομένην σειρὰν ἕκαστον ἀνὰ ἓν ἔτος τῆς ὅλης Ἀκαδημίας.

Α. Τὸ Φιλολογικόν ἢ καλλιολογικόν, ἰδίως τοὺς ἐξοχωτέρους τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ ποιητῶν περιλαμβάνον, καὶ τῆς καλλιεργείας καὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῆς γλώσσης ἐπιμελούμενον. Ἔργον αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ἡ σύνταξις τοῦ νεοελληνικοῦ λεξικοῦ.

Β. Τὸ ἱστορικόν, περὶ τὰς ἱστορικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς ἐπιστήμας ἀσχολούμενον.

Γ. Τὸ φυσικομαθηματικόν, τὰς φυσικὰς, μαθηματικὰς καὶ φυσικοῖστορικὰς ἐπιστήμας ἀντικείμενον ἔχον.

Δ. Τὸ φιλοσοφικόν, ἀσχολούμενον περὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας.

Ε. Τὸ Καλλιτεχνικόν, ἀντικείμενον ἔχον τὰς εἰκαστικὰς τέχνας μετὰ τῆς μουσικῆς.

Ἄρθρ. 3. Τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας εἰσὶν ἰσόβια καὶ τριῶν κατηγοριῶν, τακτικά, ἐπίτιμα καὶ ἀντεπιστέλλοντα. X

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἀνώτατος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν ἑκάστου τμήματος ἐστὶ 15. Ἐκλέγονται δ' ὡς τοιαῦτα μόνον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις σταθερῶν ἐχόντων διαμονὴν, καὶ διὰ συγγραμμάτων διακριθέντων πεπαιδευμένων. Διὰ δὲ τὸ Ε' τμήμα καὶ οἱ ἀντὶ συγγραμμάτων καλλιτεχνικὰ ἔργα λόγου ἄξια παραγγέλλοντες, ἀπαιτουμένου ὅμως συγχρόνως ὅπως ὡσεὶ καὶ ἄνδρες λόγιοι.

Ἄρθρ. 5. Ἐπίτιμα μέλη δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν εἰς ἓν ἕκαστον τῶν τμημάτων 12 μὲν ἐξ ὁμογενῶν, 24 δ' ἐξ ἄλλογενῶν, τὰ ἔχοντα πάντα τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν, μὴ ἐγκατεστημένα δ' ἐν Ἀθήναις. Ταῦτα ὅταν ἐπιδημῶσιν ἐν Ἀθήναις, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ παρευρίσκειν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν τμημάτων εἰς 2 ἀνήκουσι, τοῦ ἀναγινώσκειν ἐν αὐτοῖς ἴδια ἔργα, τοῦ συζητεῖν μετὰ τῶν λοιπῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ ψηφοφορεῖν.

Ἄν δὲ μέλος ἐπίτιμον ἐλθὼν κατοικήσῃ σταθερῶς ἐν Ἀθήναις, λαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν πρώτην τυχόν ἐν τῷ τμήματι εἰς 2 ἀνήκει κενουμένην θέσιν μέλους τακτικοῦ. Ἐξ ἐναντίας δὲ μέλος τακτικόν, μετὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἀλλαγὴν τὴν μόνιμον διαμονὴν αὐτοῦ, θεωρεῖται ὡς ἐπίτιμον, καὶ κενωθείσης θέσεως ἐπίτιμου, καταλαμβάνει ταύτην αὐτοδικαίως, θεωρούμενον ἕως τότε ὡς ὑπερῶριμον.

Ἄρθρ. 6. Ἀντεπιστέλλοντα δὲ μέλη εἰσὶν οἱ λόγοι ἢ οἱ καλλιτεχνικαί, οὓς, εἰς ἀριθμὸν ἀόριστον ἕκαστον τμήμα ἐκλέγει, ἕνα δι' ἄλληλογραφικῶν συντελεθῶσιν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

Οἱ ἀντεπιστέλλοντες δύνανται, ὅταν ἐπιδημῶσιν ἐν Ἀθήναις, νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν ἰδίων τμημάτων, ν' ἀναγινώσκωσιν, ἀδεία τοῦ προεδρεύοντος, ἐκθέσεις, καὶ ζητούμενοι νὰ διδῶσι διασαφήσεις οὐχὶ δὲ καὶ νὰ συζητῶσι.

Ὁ δ' ἐπὶ δέκα ἔτη ὡς ἀντεπιστέλλων διακριθεὶς δι' ἐξόχων ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, αἵτινες θὰ μαρτυρῶσι περὶ τῶν γνώσεων αὐτοῦ, δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι εἰς χειρεύουσαν θέσιν μέλους ἐπίτιμου ἢ καὶ τακτικοῦ, καίπερ μὴ ἐκπληρώσας τὸν ὅρον περὶ ἐκδόσεως συγγραμμάτων.

Ἄρθρ. 7. Ὁ αὐτὸς δύνανται νὰ εἶναι συγχρόνως τακτικόν ἢ ἐπίτιμον μέλος διαφόρων τμημάτων.

Ἄρθρ. 8. Ἐκαστον τμήμα συνεδριάζει ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, καθ' ἑτέραν ἡμέραν, τὸ Α' τὴν δευτέραν, τὸ Β' τὴν τρίτην, τὸ Γ' τὴν τετάρτην, τὸ Δ' τὴν πέμπτην, τὸ Ε' τὴν παρασκευὴν.

Ἄρθρ. 9. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς πρώτης ἑβδομάδος ἑκάστου μηνὸς οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐπιδημούντων ἐπίτιμων μελῶν παρευρίσκειται. Εἰσὶ δ' αὐταὶ ἀποκλιτικῶς ὀρισμέναι διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ οικονομικὰ ἑκάστου τμήματος, διὰ τὰς ἐκλογὰς μελῶν, ἀρχῶν ἢ ἐπιτροπῶν, καὶ διὰ πᾶν ζήτημα ἀφορῶν ἄτομα. Εἰς αὐτὰς δὲ προσέτι ἀναγινώσκονται καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν εἰσηγητῶν ἢ ἐπιτροπῶν περὶ ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ἡ Κύβερνησις ζητεῖ τὴν κρίσιν τοῦ τμήματος. Ἡ δ' ἀπάντησις δίδεται κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς τοῦ τμήματος πλειονοψηφίας, ἀλλὰ συνοδευομένη πάντοτε καὶ ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ.

Τὰ εἰς τὰς συνεδριάσεις ταύτας παρευρισκόμενα ἐπίτιμα μέλη δὲν ἔχουσι ψῆφον.

Ἄρθρ. 10. Εἰς πᾶσας τὰς λοιπὰς συνεδριάσεις ἔχουσι εἶσοδον πάντα τὰ ἐπιδημούντα ἀντεπιστέλλοντα μέλη, ὡς καὶ πᾶς ὃν μέλος τακτικόν ἤθελε δι' ἐκείνην τὴν συνεδρίαν παρουσιάσει εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοπροσώπως ἢ διὰ γραμματίου

Ὁφείλει δὲ νὰ παρευρίσκηται εἰς αὐτὰς πᾶν τακτικόν μέλος, ἢ ἐγγράφως νὰ προδικαιολογήσῃ τὴν ἀπουσίαν του. Ὁ δ' ἄνευ τούτου ἀπουσιάζων καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀκαδημίας τὸ ἀπουσιαστικὸν εἰς 5 Δραχμὰς πρὸς τὸ παρὸν ὀριζόμενον· στερεῖται δὲ συγχρόνως καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, ὅταν τοῦτο θέλει ὑπάρξει.

Τοῦ ἀπουσιαστικοῦ εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι οἱ ἐπὶ 25 ἔτη τακτικὰ μέλη διατελέσαντες.

Ἄρθρ. 11. Εἰς τὰς συνεδριάσεις ταύτας δηλοῦνται ὑπὸ τοῦ προεδρίου αἱ εἰς τὸ τμήμα ὑποβληθεῖσαι ὑποθέσεις, ἀναγινώσκεται ἢ ἐπιστημονικὴ ἀλληλογραφία καὶ παρουσιάζονται τὰ δωρηθέντα βιβλία. Προσέτι δ' ἀναγινώσκονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ διαγωνισμῶν, ἢ ἄλλων ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, αἱ ὑπὸ τῶν μελῶν γενόμεναι κρίσεις βιβλίων, καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν, ἢ τῶν ἀντεπιστελλόντων συνταχθέντα ὑπομνήματα, ἀφ' οὗ ὅμως ταῦτα ἀναγγελοῦσιν ἐν προηγουμένῃ συνεδριάσει.

Δύνανται δὲ, προηγουμένη ἀδεία τοῦ προεδροῦ καὶ πραγματεῖαι ὑπὸ ξένων τῆ Ἀκαδημίας συνταχθεῖσαι ν' ἀναγινώσκωνται ἢ ὑπ' αὐτῶν τῶν γραψάντων, ἢ ὑφ' ἐνὸς μέλους τῆς Ἀκαδημίας.

Ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων δὲ γίνονται συζητήσεις, ἀλλ' εἰς τὴν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἐπομένην συνεδρίαν.

Εἰς τὰς αὐτὰς δὲ συνεδριάσεις ἐκλέγονται καὶ ἐπιτροπαὶ πρὸς σκοποὺς ἐπιστημονικοῦς, ὧσιν ἢ ἐκλογὴ δὲν συμφέρει ν' ἀναβληθῆ μὲχρι τῆς πρώτης ἑβδομάδος τοῦ προσεχοῦς μηνός. Αὐταὶ δὲ δύνανται νὰ σύγκεινται ἐξ Ἀκαδημαϊκῶν, ἢ καὶ ἐκ μελῶν ἐκτὸς τῆς Ἀκαδημίας, δεχομένων τὴν τιμὴν ταύτην.

Ἄρθρ. 12. Καὶ εἰς ἕκτακτον δὲ συνεδρίαν δύνανται νὰ συγκαλέσῃ ἐνίοτε εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις τὸ τμήμα ὁ πρόεδρος.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁσάκις οἱ 3 τοῦλάχιστον ἐκ τῶν 5 προέδρων ἀποφασίσωσι, δύνανται νὰ συγκαλέσωσι καὶ τὴν ὅλην Ἀκαδημίαν εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν διὰ κατεπειγούσας αὐτὴν ἀφορώσας ὑποθέσεις. Ἡ τοιαύτη συνεδρίασις δὲν εἶναι δημοσία.

Ἄρθρ. 13. Ἐκαστον τακτικόν μέλος ὀφείλει τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ τμήμα ἐν ἐπιστημονικῶν ὑπομνηματῶν ἢ ἄλλο ἀνάλογον ἔργον. Ὁ δ' ἐπὶ ὅλον ἔτος παραμελήσας τὸ καθῆκον τοῦτο ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας, ἢν τὸ τμήμα ἐκτιμᾷ, ἀποτίει ἐκάστοτε εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀκαδημίας πρόστιμον ὀριζόμενον πρὸς τὸ παρὸν εἰς Δρ. 250. Τῶν ταύτοχρόνως παρουσιάζομένων ὀρίζεται ἢ σειρὰ τῆς ἀναγνώσεως κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τῶν μελῶν.

Τὸ καθῆκον τοῦτο δὲν εἶναι ὑποχρεωτικόν διὰ τὰ μέλη τοῦ Ε' τμήματος· εἰσὶ δ' αὐτοῦ ἀπηλλαγμένοι καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἐν ἐνεργείᾳ πρόεδροι καὶ γραμματεῖς, οἱ εἰσηγηταὶ οἱ ὀφείλοντες ἐγγράφως ἐκθέσεις νὰ ὑποβάλλωσιν, ὡς καὶ οἱ ἐπὶ 25 συνεχῆ ἔτη διατελέσαντες τακτικὰ μέλη.

Ἄρθρ. 14. Αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ἐπιτροπῶν γίνονται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν τῶν εἰς τὴν συνεδρίαν πρόντων μελῶν.

Ἐπὶ ἐκλογῆς ὅμως μέλους τακτικοῦ ἢ ἐπίτιμου, ὅταν ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς πρώτης ἑβδομάδος μηνός τινος προκαλέσῃ αὐτὴν ὁ πρόεδρος, ἕκαστον μέλος δύνανται νὰ προτείνῃ καὶ συστήσῃ προφορικῶς, ἢ δι' ἐπιστολῆς, δι' οἷων ἐγκρίνει λόγων, τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ ὑποψήριον· οὐδεὶς δὲ δικαιούται ν' ἀντιτάξῃ λόγους εἰς ἀντίκρουσιν. Ἡ δ' ἐκλογὴ γίνεται ἄνευ ἄλλης συζητήσεως κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ ἐπομένου μηνός, κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων καὶ τῶν τὰ ψηφοδέλτια αὐτῶν πεμψάντων τακτικῶν μελῶν, ἑκάστου ὑποψηφίου ἰδίως ψηφοφορουμένου, κατ' ἀρχαϊκὴν τάξιν τῶν κυρίων αὐτῶν ὀνομάτων.

Πλειονοψηφισάντων δὲ διὰ θέσιν τινὰ πλειόνων τοῦ ἐνός, προτιμᾶται ὁ σχετικῶς περισσοτέρως ψήφους λαβὼν. Ἐν διχοψήφῳ δ' ἐπαναλαμβάνεται ἡ διαψήφισις, καὶ ἐν νέᾳ ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει οὐδεὶς ἤθελε λάθει ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἢ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τὸν ἐπόμενον μῆνα, καὶ οὕτω καθεξῆς. Οὐδεὶς ὅμως ποτὲ ψηφοφορεῖται, οὐ τὸ ὄνομα δὲν ἀνηγγέλθη πρὸ ἐνός μηνός εἰς τὸ τμήμα.

Ἄρθρ. 15. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν ἐκλογὴν δικαιούται ὁ ἐκλεχθεὶς νὰ μετέχῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ τμήματος· ἀλλ' ἢ ἐπίσημος παραδοχὴ αὐτοῦ γίνεται ἐν ἐπὶ τούτῳ γενικῇ καὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει πάσης τῆς Ἀκαδημίας, συναποφασισμένης τῆς ἐποχῆς αὐτῆς μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ τμήματος καὶ τοῦ ἐκλεχθέντος.

Ἐν ταύτῃ δ' ἐν μέλος τοῦ τμήματος, ὑπ' αὐτὸ πρὸς τοῦτο ὑποδειχθέν, ἐκτίθησιν ἐν πανηγυρικῷ λόγῳ τὰ προσόντα τοῦ νέου μέλους, ἐφ' ὧν στηριχθὲν τὸ τμήμα ἐνήργησε τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ· ὁ δ' ἐκλεχθεὶς ἀναγινώσκει τὸν πανηγυρικὸν τοῦ προκατόχου αὐτοῦ, οὐ τὴν θέσιν κατέλαθεν.

Ἄρθρ. 16. Ἐκαστον τμήμα ἐκλέγει ἐτησίως, κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ Μαΐου, διὰ τὸ ἐπόμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, ἐκ τῶν τακτικῶν οὐτοῦ αὐτοῦ μελῶν ἕνα Πρόεδρον ἕνα Ἀντιπρόεδρον καὶ ἕνα Γραμματέα.

Δύναται δὲ νὰ διορίζη καὶ ἓνα γραφεὶα ἢ πλείονας, κατὰ τὰς ἀνάγκας του. Πᾶσα δὲ ἡ Ἀκαδημία ὁμοῦ ἔχει ἓνα ἢ πλείονας κλητῆρας.

Ἄρθρ. 17. Ὁ πρόεδρος προίσταται τῶν συνεδριάσεων, διευθύνει αὐτάς, δέχεται καὶ παρουσιάζει τὰ δωρούμενα βιβλία καὶ λοιπὰ, δίδει τὸν λόγον εἰς τὰ μέλη, καὶ ἐπιζητίζει (θέτει εἰς ψηφοφορίαν). Ὁ ἀντιπρόεδρος δὲ ἀντικαθιστᾷ τὸν πρόεδρον κωλυόμενον.

Ἄρθρ. 18. Ὁ δὲ γραμματεὺς ἔχει τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν διακλήσιν τῶν ἀρχείων καὶ τοῦ ὕλικου, καὶ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν ἐνεργουμένην δι' ἐνταλμάτων, ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ προσωπογραφομένων ὑπὸ τοῦ γραμματέως, καὶ προσέτι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐκδόσεων, καὶ ἰδίως τῶν μηνιαίων ἐπισημονικῶν πρακτικῶν.

Διὰ τῶν χρηματικῶν διαχειρίσεων δύναται ἐν καιρῷ, ἂν γίνῃ χρεὶα, νὰ διορισθῇ καὶ ἰδιὸς ταμίης.

Ἄρθρ. 19. Κατὰ τὸ τελευταῖον ἀσβόχτον τοῦ μηνὸς μαιου συνέρχεται εἰς γενικὴν μὴ δημοσίαν συνεδρίαν πᾶσα ἡ Ἀκαδημία, ὑπὸ τὴν πρόεδρον τοῦ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο πρωτεύοντος τμήματος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2, καὶ ἀναθεωρεῖ συναρμολογοῦσα τοὺς ὑπὸ τῶν τμημάτων διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος συνταχθέντας προϋπολογισμούς, λαμβάνουσα γνώσιν καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ λήγοντος ἔτους· συζητεῖ δὲ καὶ πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν, ἣτις ἤθελε φανῆ γενικῶς τὰ συμφέροντα τῆς Ἀκαδημίας ἀφορώσα.

Ἄρθρ. 20. Τῆ δ' ἐπαύριον τελευταία κυριακῆ τοῦ μαιου, συνέρχεται αὕτη ἡ Ἀκαδημία εἰς γενικὴν συνεδρίαν, ἀλλὰ ταύτην δημοσίαν καὶ πανηγυρικὴν, προεδρευομένην ὡς καὶ τὴν προτεραίαν, παρακληθέντων δὲ τῶν προεδρευόντων καὶ τῶν λοιπῶν προέδρων. Ἐκτίθησι δ' ὁ προεδρεύων διὰ βραχέων τὰ ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐντός τοῦ ἔτους ἐπιστημονικῶς πεπραγμένα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κριθέντων διαγωνισμῶν καὶ ἀναγγέλλει τῶν μελλόντων τὸ ἀντικείμενον καὶ τοὺς ὅρους.

(Ἐπετχι τὸ τέλος)

ΠΕΡΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς λογοδοσίας τοῦ ἀντιπρυτάνεως Θ. Ἀγγελτοῦ.Ιη).

Κύριοι,

Ἄμα ὡς εἰσηλθεν ἡ σύγκλητος εἰς νόμιμον λειτουργίαν, ὑπέβηλον αὐτῇ τὴν πρότασιν περὶ

συστάσεως γυμνασίου, ἡ δὲ πρότασις μου ἐγένετο ὁμοθυμαδὸν ἀποδεκτὴ. Ἐνετάλην νὰ ζητήσω ὑπὲρ τοῦ γυμνασίου καὶ τὸν χῶρον, καὶ νὰ προπαρασκευάσω τὰ πάντα. Μετὰ πολλὰς καὶ ἐπιπόνους περιπλανήσεις, ἀπεφάσισα χρῆσιμον νὰ ποιήσω τὸ ὑπόλοιπον τοῦ γηπέδου, ἐν ᾧ τὸ χημεῖον, ἡ δὲ πρότασις μου ἐγένετο καὶ αὕτη ἀποδεκτὴ παρὰ τῆς συγκλήτου. Κατέφυγον δὲ ἐκεῖ, διότι οὔτε ἡ Κυβέρνησις συγκατετίθετο νὰ παράσχη ὑπὲρ τῆς πανεπιστημιακῆς νεότητος τὸ ὄπισθεν τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου μέγα καὶ τετραγώνον γήπεδον, ἐξαιρετον εἰς κατασκευὴν γυμνασίου μεγαλοπρεποῦς, περιλαμβάνοντος πάντα τὰ εἶδη τῶν γυμνασμάτων, ἔτι δὲ θερμὰ καὶ ψυχρὰ λουτρὰ καὶ μέγα ἀναγνωστήριον καὶ ἀναλογεῖον, τὰ πάντα ἐν χώρῳ τῷ αὐτῷ παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον, ὡς ἐν ἀληθείᾳ Πτολεμαίῳ τῶν νεωτέρων Ἀθηναίων—οὔτε λέγω ἡ Κυβέρνησις συγκατετίθετο εἰς ἐκχώρησιν τοῦ γηπέδου, οὔτε καὶ ἡ σύγκλητος ἔσπεργε τὴν δαπάνην 60-70 χιλ. δρ. ὅση ἀπαιτεῖτο πρὸς οἰκοδόμησιν τούτου. Ἡ σύγκλητος ἤθελε νὰ δαπανήσῃ εὐτελεῖ τινα καὶ μικρά, καὶ μετὰ στενοχωρίας παρεδέχθη προϋπολογισμὸν ἐκ 12 χιλ. δραχμῶν, εἰς ὃν ἐξ ἀνάγκης ἠρκέσθη πιστεύων, ὅτι οὐ τῷ χρόνῳ διδάσκειτο ἡδύνατο τὰ μικρὰ νὰ μεγαλυθῶσι. Τὰ μετὰξὺ συμβάντα ἐν τῇ συγκλήτῳ ἀντιπαρερχόμενος, τοῦτο μόνον προσθέτω, ὅτι ἀνηνέχθη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως τῆς δαπάνης καὶ τοῦ σχεδίου, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἠρνήθη. Ἀνηνέχθη καὶ τὸ δεύτερον, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἐζήτησεν ἔκθεσιν δικαιολογητικὴν τῆς σκοπιμότητος, ὑποσχεθὲν τὴν ἐγκρίσιν ἐπὶ ταύτῃ. Ἐστάλη καὶ ἡ τρίτη ἔκθεσις, ἐνᾧ δὲ προσεδόκατο ἡ ἀδεια, καὶ σχεδὸν ἐκλείοντο συμφωνίαι μετὰ τοῦ ἐργολάβου περὶ τῆς κατασκευῆς, οὐκ οἶδα πῶς καὶ διατί, παρ' ἐλπίδα τὸ ὑπουργεῖον ἀνέκρουσε πρῶμναν, διαμηνύσαν, ὅτι ἀσπάζεται μὲν τὴν ἰδέαν πανεπιστημιακοῦ γυμνασίου, ἀλλὰ θέλει τοῦτο ἀξιοπρεπές, ἢ ὅ τε μέγα τε, ὡς τὸ Κυνόσαργες ἢ τὸ Πτολεμαῖον. Ἡ σύγκλητος δὲν ἤθελε γυμνάσιον δαπανηρὸν, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε μικρὸν καὶ εὐτελές, ἡ δὲ πρυτανεία ἐπίστευσεν, ὅτι ἀμφότερα τὰ μέρη δὲν ἤθελον τίποτε. Μειδιᾶτε, κύριοι, ἐπὶ τῷ ἀκούσματι, ἀλλ' ἐμοῦ θλίβεται ἡ καρδία βλέποντος, ὅτι ἐν τῶν οὐσιωδισταίων μελημάτων πάσης δι-οικίσεως, ἡ σωματικὴ ἀνατροπὴ ἐν πολιτείᾳ ὑπονενομεμένη ὑπὸ νόσων παντοίων, τῶν μὲν κοινωνικῶν, τῶν δὲ κλιματικῶν, δὲν ἴσχυσεν οὔτε τῆς συγκλήτου νὰ ἐπισπάσῃ συντονωτέραν τὴν προσοχὴν, οὔτε τῆς κυβερνήσεως νὰ κατακράψῃ τὴν ἀδικαιολόγητον δυστροπίαν. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀπολυτόφρονι Αὐστρίᾳ, καὶ ἐν

αὐτῇ τῇ Βιέννῃ ὑπάρχουσι γυμναστήρια καὶ ἀναγνωστήρια συνηρητῆρα τῷ πανεπιστημίῳ διοικητικῶς, Turnhallen, Lesehallen, ἐν δὲ τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐν πόλει φημιζομένη τὸ πάλαι, ὅτι ἐπεμελεῖτο τοῦ σώματος κρεῖττον πάσης ἄλλης ἑλληνικῆς πόλεως, ἐν Ἀθήναις οἱ τρισχίλιοι ἡμῶν τρύφιμοι δὲν ἐκρίθησαν ἀξιοὶ οὐδ' ἐνὸς παραπήγατος γυμναστικοῦ, ἐντρέπομαι δὲ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι δὲν ἐστάθη ἰκανὸς ἐγὼ νὰ κερδήσω τὴν πίστιν τῆς κυβερνήσεως, δὲν ἐστάθη ἐπιτήδειος ἐγὼ νὰ καταδεσμεύσω τὰς ἀποφάσεις συγκλήτου παλιωφούσης, καὶ οὕτως ἐματκλιώθη ἔργον, ὃ ἀπνεταχοῦ γῆς θεωρεῖται ὡς ὑψίστη φροντίς καὶ μέλημα καὶ σπουδῆ σωφρονούντων ἀνδρῶν, οὐδὲ κατενόθη ἀκόμη ἐκεῖ, ὅπου ἔπρεπε πρὸ πάντων νὰ κατανοηθῇ, ἐν τῇ συγκλήτῳ, ὅτι ὁ φοιτητὴς τοῦ πανεπιστημίου, ὡς ὁ ἀρχαῖος Δημόναξ, οὐ μόνον πρέπει νὰ ἐκμάθῃ τὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ πρέπει νὰ «ἐγγυμνασθῇ» καὶ πρὸς καρτερίαν διαπονηθῇ, ὀρθῶ καὶ ὑγιεῖ καὶ ἀνεπιλήπτῳ βίῳ χρώμενος, καὶ τὸ πᾶν ἐπιμελούμενος ἑαυτοῦ, ὅπως μηδενὸς «τῶν καθηκόντων προσδεῖς γένηται.» Καὶ πότε, κύριοι, συμβαίνουν ταῦτα ἐν ἡμῖν; Σήμερον, ὅτε ἐν Γαλλίᾳ συγκροτοῦνται μεγάλοι πολιτικοὶ σύνδεσμοι, ligues, σκοποῦντες νὰ ἐνισχύσωσι τὴν πλάσιν καὶ καθιεροῦντες παρὰλληλον καὶ ἰσομερῆ πρὸς τὴν πνευματικὴν τὴν σωματικὴν ἀσκήσιν καὶ αὐτάς ἀκόμη τὰς δημοσίας ἐν ὑπαίθρῳ παιδικὰς ὡς ἀπκράττητον στοιχεῖον ἀγωγῆς μέχρι τῶν ὑψίστων διδασκατηρίων.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΑ

Ἡ ἀντισηπτικὴ ἐν τῇ Θεραπειᾷ τῶν διὰ πυροβόλων ὀπλῶν πληγῶν καὶ ἐν ταῖς μεγάλας ἐγχειρήσεσι τῶν μελῶν.

[Συνέχεια ἴδε προηγούμενον τεῦχος].

Ἀκρωτηριασμοὶ τραυματικοὶ καὶ παθολογικοί.

Τὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐπιτευχθέντα ἤδη ἐν τῇ πρακτικῇ τῶν ἀκρωτηριασμῶν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ ποιῶμεν τὰς ἐγχειρήσεις ταύτας μετὰ μεγάλης ἀσφαλείας. Δύναται τις νὰ εἴπῃ σήμερον ὅτι ὁ χειρουργὸς ὁ ἐφαρμόζων καλὴν ἀντισηπτικὴν δὲν ὀφείλει ποσῶς ν' ἀποφεύγῃ οὐδένα μόνον ἀκρωτηριασμὸν ἕνεκα τῶν ἐπιπλοκῶν τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτὸν τοῦτον. Οὐχ ἤττον ὑπάρχει διαφορὰ τῆς προγνώσεως διὰ

τοὺς ἀκρωτ. τοὺς γιγνομένους ἕνεκα τῶν βαρέων τραυματισμῶν καὶ δι' ἐκείνους, οἵτινες σκοποῦσι τὴν κατάργησιν μέλους ἀσθενοῦς πρὸ πολλοῦ.

Οἱ τραυματικοὶ ἀκρωτηριασμοὶ συμβαίνουνσι συχνότατα ὑπὸ τὰς χειρίστας συνθήκας, ἐν μέσῳ τῶν τῆς γαγγραινώδους σηψαιμίας συμπτωμάτων, ἢ ὑπὸ τὰς ἐκ τῶν προτέρων ὀλεθρίας ἐξεντλήσεις ἕνεκα τῆς τραυματικῆς προσβολῆς.

Οἱ δὲ παθολογικοὶ ἀκρωτ. καταργοῦσιν ἀπαξ μέλος τι, ὅπερ ἦν κίνδυνος δι' ὄργανισμὸν εἰσέτι ἀντέχοντα, οὕτω δὲ τ' ἀποτελέσματα εἰσι συνήθως καλλίστα.

Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτοῦ τοῦ ἀκρωτ., ἡ ἀντισηπτικὴ χειρουργικὴ δὲν δύναται πάντοτε νὰ ἐφαρμόζηται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Οὐσιώδεις διακρίσεις εἰσέχθη.

1. Ὁ ἀκρωτ. ἐφαρμόζεται ἐπὶ ὑγιῶν μελῶν.

2. Ὁ ἀκρωτ. ἐφαρμόζεται ἐπὶ μελῶν κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον ἡλλοιωμένων.

Ὁ χειρουργὸς σκοπεῖ πάντοτε νὰ ἀπολάβῃ κολόβωμα καλοῦ σχήματος, οὐχὶ ὀδυνηρὸν, καλῆς συνθέσεως καὶ ἐπιτήδειον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν συσκευῆς προθετικῆς. Τὸ καλλίστον μέσον ὅπως φθάσῃ τις εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶναι ἡ ἀμεσος συνένωσις ὑπὸ καλὸν ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον.

Ἡ ἀμεσος συνένωσις ἐστὶ τὸ μόνον μέσον ὅπως ἐπιτύχῃ τις μετὰ κρημνῶν λίαν ὀξέων ἀριστον κολόβωμα, «χάρις εἰς αὐτήν, εἶπεν ὁ καθηγητὴς Trélat¹, δύναται τις νὰ ἐπιτύχῃ ἀληθῆ συγχώνευσιν ὀργανικὴν μετὰξὺ τῶν παρημελημένων μερῶν. Τὰ κολοβώματα τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ ὑπόκεινται εἰς σειρὰν συμπτωμάτων, ἐλαττωματικῶν προσφύσεων, παραμορφώσεων, νευριτίδων κλπ. κλπ.

Ἄλλ' ὅπως δυναθῇ τις νὰ σχεθῆ περὶ τῆς ἀμέσου συνενώσεως, δὲν ἀρκεῖ πάντοτε νὰ χειρουργῇ ἀκολουθῶν ὅλους τοὺς ἀνονάς τῆς ἀντισηπτικῆς, πρέπει οἱ ἰστοὶ νὰ ὦσιν ἐπιδεκτικοὶ συνενώσεως. Ὅταν ἕνεκα τραυματισμοῦ ἐπιχειρήσῃ τις ἀκρωτηρ. πρέπει νὰ ἀναβιβάσῃ ἀνωθεν τὰ ἀνατραπέντα μέρη ὑπὸ τῆς συνθλάσεως, διηθημένα ὑπὸ τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος. Ἐν τοῖς ἀκρωτηρ. τοῖς ἐξ ἀρθροκκῶν πρέπει τις ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν διακτεπημένων καὶ τῶν μυκητωδῶν ἐστιῶν ὅταν τις τάμη μέλος ἕνεκα ὀξείας διαπυήσεως διαχύτου, πρέπει, εἰ δυνατόν, νὰ τάμη ὑπερθεῖν αὐτοῦ.

Οὕτω λοιπὸν χειρουργεῖ ἐπὶ τῶν ὑγιῶν ἰσθῶν, τοιαύτη εἶναι ἡ ἀρχικὴ συνθήκη, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου πρέπει ν' ἀνακκλήσῃ ὄρους τινὰς ὅπως διευκολύνῃ τὴν τῆς ἀντισηπτ. μεθόδου ἐπιτυχίαν.

¹ Académie des Sciences, 7 Ἰουν. 1887.

Οὕτω θὰ ἐκλέξῃ τις τὰς τῆς τομῆς μεθόδους τὰς ἀρμοδιωτέρας πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπιφανειῶν καὶ τὴν τῶν ραφῶν χρῆσιν. Αἱ μέθοδοι τῶν μεγάλων κρημνῶν εἰσὶν αἱ ἀρισταί.

Θὰ φροντίσῃ τις Lucas—Championnière) νὰ διεκπρίσῃ τὰς ἀπονευρώσεις καὶ τοὺς λίαν μακροὺς τένοντας νὰ τὰ μὴ ἰκανῶς ὑψήλκῃ. Ἐπὶ τῇ εὐκαίρῳ τῆς τομῆς τῶν ὀστέων παρετηρήσκειν πρόσφυσιν ταχέως καὶ τελείων ἀπλῶν μερῶν βελῶν ἐπὶ τοῦ ὀστεώδους ἄκρου, ὅταν, ἀφ' οὗ ἀπέσπῃ περιβλημὰ τι (στρώμα) περιοστικόν, κατεβίβκζεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τμηθέντος ὀστού, ἀφ' οὗ ἠγγίζεν ἔκλειεν) τὴν τομὴν διὰ πώματος ἐμβεβαστισμένου εἰς διττοῦδουχον ὑδράργυρον.

Τὸ ὄστυν οὕτω κεκλυμμένον ἀμέσως μετὰ τὴν τομὴν αὐτοῦ δὲν ὀφείλει πλέον νὰ πρηκτιῆται καθ' ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου ἀφιερωμένον εἰς τὴν αἰμοστασίαν καὶ τὸ ἐκ καθάρσιμα τοῦ κολοβώματος. Δι' αὐτὸ παρετηρήσκειν ὅτι ἡ διάλυσις τοῦ διττοῦδουχου ὑδραργύρου εἰς 0, 100|00 ἢ τοῦ ὑπερχλωριούχου εἰς 10|00 ἐδίδεν ἀποτελέσματα προσφωρότερα ἢ τὸ φαινικόν ὄξυ εἰς 5|0. Τῶ ὄντι δὲ τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἐνεργεῖ ὡς ἐλαφρὸν κυστικόν καὶ ἐπιφέρει τὰς ἀκολούθους ἡμέρας ἔκκριμα λίαν ἄφθονον δυνάμενον εἰς τινὰς περιπτώσεις νὰ βλάψῃ τὴν ἄμεσον ἔνωση.

Ἐὰν ἄπαξ αἱ κυριώτεροι ἀρτηρίαι ὦσι διεμενέαι, ἡ αἰμοστασία δὲν εἶνε ἐπικρῆς, τότε δὲ θὰ πρῶξωμεν κκλῶς νὰ ὑψώσωμεν ὀλίγον τὸ κολοβώμα καὶ νὰ συνθλίψωμεν τὴν ἐπιπρῆναι τῆς τομῆς τῇ βοηθείᾳ σπόγγων ἢ πλατέων πωμάτων ἀντισηπτικῶ βύμβκκος.

Ἡ ῥαφὴ θὰ ἐκτελεσθῇ ἐπιμελῶς, ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχῃ ποσῶς ἀξιοσημειώτος ἔλξις, ἢ κατ' ἐπιφάνειαν ῥαφὴ ἀρκεῖ· συγχρόνως θὰ ἐπιθέσωμεν δύο ἢ τρεῖς θηλοειδεῖς σωλήνας μέχρι τῆς βάσεως τοῦ κρημνοῦ· θὰ προχωρήσωμεν, χωρὶς νὰ ἐγγίσωμεν τὸ ὄστυν, μέχρι τῶν πλησίον μερῶν. Ἐπιθέτομεν δὲ τότε τὸν ἐκλεγέντα ἐπίδεσμον, τὸν τοῦ Λιστέρου ἢ ξηρὸν ἐπίδεσμον φροντίζοντες νὰ ἐνεργήσωμεν ἐπὶ τῶν κρημνῶν ὁμοίαν συμπίεσιν καὶ σύντονον διὰ σπόγγων πλατέων λίαν ἀσηπτικῶν, ἢ διὰ δεδιπλωμένου λεπτοῦ καὶ ἀραιοῦ ὑφάσματος. Ταῖνι ἐλαστικῇ ὀλίγον σφιγκτῇ θὰ ἐπιτεθῇ ἐπὶ 8 ἢ 10 ὥρας ἐπὶ νωθὸν ὄλου τοῦ ἐπίδεσμου. Ὁ ξηρὸς ἐπίδεσμος συντιθέμενος ἐκ λεπτοῦ ὑφάσματος, ἰωδοφορμιοῦχου, βύμβκκος ἀπορροφητικοῦ ἀντισηπτικοῦ καὶ βύμβκκος συνήθους, οἷον ὁ κ. Trélat μεταχειρίζεται ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τοῦ Ἐλέου, φκίνεταί ὅτι πρηκτικοποιεῖ, ὅσον οἷον τε

καλλίον, ὅλους τοὺς ὄρους τοὺς ἐπιτηδείους τῇ ἀμέσῳ συμφύσει.

Εἰς τὰς περιπτώσεις, αἵτινες φέρονται κανονικῶς, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἀρωμεν τὸν πρῶτον ἐπίδεσμον ἢ 6 ἢ 8 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν του.

Ὁ καθηγητὴς κ Trélat, ἐξακολουθῶν τὸ ἰδανικόν τῆς ἐγχειρητικῆς χειρουργικῆς, τὴν θεραπεῖαν ὑπὸ ἓνα μόνον ἐπίδεσμον ἠδυνήθη ἐσχάτως νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀρίστην ἔνωσιν πολλῶν ἀκρωτηρ. τοῦ μηροῦ δι' ἐμπροσθινοῦ κρημνοῦ ὑπὸ ἓνα μόνον ἐπίδεσμον καὶ μάλιστα ἀποκόπτων τὴν διπλάκωσιν τοῦ κολοβώματος. Ἡδυνήθησάν τινες νὰ εἰπωσιν ὅτι ἡ δοκιμὴ αὕτη ἦν ἀνόητος· εἶνε βέβαιον ὅτι αὕτη ἀπικτεῖ ἀπόλυτον ἀντισηπτικὴν, ἰκανὴν αἰμοστασίαν, ἐπίδεσμον αὐστηρῶς καλῶς παρεσκευασμένον, καὶ διαλύσεις ἀντισηπτικὰς μὴ ἐρεθιστικὰς.

Οἱ ἀκρωτηριζμοὶ οἱ ἐκτελούμενοι ἐπὶ τῶν ἠλλοιωμένων μερῶν ἢ ἐπὶ τῶν πλησίον αὐτῶν δὲν ἀπικτεῖ τὴν ἄμεσον σύμφυσιν, ὡς ἐκεῖνοι, περιῶν ὠμιλήσκειν. Ὅταν, συνεπιεῖται τραυματισμοῦ, ἢ καὶ τις ὑπόχρεως νὰ ἀκρωτηριάσῃ μέρη συντεθλασμένα καὶ διεσδεδυκτά ὑφ' αἵματος· ὅταν τις ἀκρωτηριάσῃ ὅπως, ἐπίσχη τὴν πορείαν σηπτικοῦ τραυματικοῦ ἐμφυσήματος, ἢ ὅπως ἀπαλλάξῃ ἀσθενῆ ἀπὸ τῆς ἐξαντλήσεως εὐρυχώρου φλεγμονῆς συγκεχυμένης ληγούσης εἰς ἐμπύασμα, τὰ μέρη, αἵτινα διακεῖται ἢ μάλιστα εἰσὶν ἢ ἀνεπιτήδεια εἰς τὴν ἄμεσον ἔνωσιν ἔνεκα τῶν ἀνατομικῶν τῶν ἀλλοιώσεων ἢ λίαν μεμολυμένα ἐξ ἀρχῆς, καὶ τότε ἐκτίθεταί τις εἰς σοβαρὰ συμπτώματα.

(Ἐπεταί τὸ τέλος)

Κλ. Χ. Κοκκολάτος.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Οἱ ἀλλάσσοντες τύπον διαμονῆς συνδρομηταὶ δέον ἵνα ἐγκαίρως εἰδοποιῶσι τὴν Διεύθυνσιν.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν καὶ πληρωμὴν ἀπευθυντέον τῷ Διευθυντῇ Κλεοβ. Χ. Κοκκολάτῳ, εἰς Ἀθήνας, δι' ἐπιστολῆς ἀπηλλοκμήνης ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τῶ ἐγγράφοντι πέντε συνδρομητὰς καὶ διβιβάζοντι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν ἀποστέλλεται τὸ φύλλον δωρεάν.

Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις κατὰ χωρίζονται ἐπ' ἰδίᾳ συμφωνίᾳ.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΥΤΑΝΙΚΟΣ

ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου,

*Αναλαμβάνοντος τὴν Πρυτανίαν τοῦ ἔτους 1888-89

[Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον τεῦχος].

Κατὰ τῆς ἐλαχίστης ταύτης συμβολῆς εἰς τὰς δαπάνας τοῦ πανεπιστημίου δύο ἀντιτάσσονται ἀντιρρήσεις.

α) Ὅτι τοιοῦτον βᾶρος δύναται νὰ καταστήσῃ εἰς τοὺς ἀπόρους ἀπόσιτον τὴν ἀνωτέραν παιδείαν· β) ὅτι ἡ εἰσφορὰ αὕτη ἀντιβαίνει εἰς τὸν ὄρισμόν τοῦ πολιτικοῦ συντάγματος, καθ' ὃν ἡ ἀνωτέρα παιδεία ἐνεργεῖται δαπάνῃ τοῦ Κράτους. Ἄλλ' οὐδετέρα τῶν ἀντιρρήσεων τούτων εἶνε ἀπροσμάχητος. Ἡ εἰσφορὰ, ἥτις ἀναγεται εἰς τὸ ποσὸν δρ. πεσάρων κατὰ μῆνα δυσκόλως κωλύσει καὶ τὸν πενέστερον τοῦ μετασχεῖν τῆς ἀνωτέρας παιδείας, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅμως ὅτι ὑπάρχουσι τινες ἀδυνατοῦντες νὰ καταβάλωσι τὸ ἐν λόγῳ ποσόν, ἢ ἀκαδημαϊκὴ ἀρχὴ πεποιημένη περὶ τούτου θέλει ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς καὶ τοῦ ἐλαχίστου τούτου βάρους· περὶ δὲ τῆς ἐτέρας ἀντιρρήσεως παρατηρητέον ὅτι ὁ παρατεθεὶς ὄρισμός ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἐδάφ. ε' τοῦ ἀρθρ. 17 τοῦ συντάγματος τοῦ Βελγίου ἐνθα τὸ aux trois de l'état οὐδέποτε ἐνοήθη ὡς ἀπαγορευθὲν τὴν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους εἰσφορὰν τῶν ἀμέσως ἀπολαυόντων τῆς παιδείας, εἶνε δὲ πάντως ἀδικαιολόγητον τὸ δίδειν εἰς τὴν ἐκφρασιν ἔννοιαν ἄλλην παρ' ἣν ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ὁ νομοθέτης, οὐ προσελάβομεν τὸν ὄρισμόν. Παρατηρητέον δὲ προσέτι ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἐτέθη περιορισθεῖσα εἰς τὴν ἀνωτέραν παιδείαν ὅπως σαφηνισθῇ ἢ ἀντίθεσις τῆς παιδείας ταύτης πρὸς τὴν δημοτικὴν, ἣν ἔθηκε τὸ σύνταγμα εἰς βᾶρος τῶν δήμων. Πολὺ δὲ ἀπέχει ὁ σκοπὸς οὗτος τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν δαπάνην τῆς ἀνωτέρας παιδείας οἱ ἀμέσως ἐξ αὐτῆς ὠφελοῦμενοι. Ἡ ὑποτιθεμένη δὲ ἔννοια τῆς ἀπαγορεύσεως ἤθελεν ἔχει τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα. Κατ' αὐτὴν ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ δήμῳ γεωργός, ἢ ποιμὴν ἢ χειρῶνας, οὐ τὰ τέκνα συνήθως περιορίζονται εἰς τὴν δημοτικὴν παιδείαν, φέρεται τὴν δαπάνην διὰ τῶν δημοτικῶν εἰσφορῶν, μηδὲν ἄξιον νὰ συντελώσιν εἰς τοῦτο οἱ λοιποὶ τοῦ Κράτους κάτοικοι, ὁ

δὲ τραπέζίτης ἢ κτηματίας καὶ ἂν συμπέσῃ νὰ ἦ κατεστημένος ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐπιθυμῶν νὰ διαπρέψῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὡς ἱεράρχης ἢ δικηγόρος ἢ ἀσκληπιάδης ἢ φιλόλογος, οὐδὲν ὀφείλει εἰς ἀνακούφισιν τοῦ Κράτους, ἦτοι τῶν φορολογουμένων ἐν οἷς καὶ οἱ τοῦ πτωχοῦ ἐκείνου δήμου γεωργοί, ποιμένες καὶ χειρῶνακτες, διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος Μηνιάτου ἢ Βερίερου ἢ Ἀνδράλ καταβαλλομένας δαπάνας, ἐνῶ οἱ τοῦ ἐν λόγῳ δήμου δημόται διὰ τὴν τῶν ἰδίων τέκνων παιδείαν οὐδεμίαν συνδρομὴν οὔτε ἀπαιτοῦσιν οὔτε δικαιοῦνται ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῶν ἐκτὸς τοῦ δήμου κατεστημένων συμπολιτῶν αὐτῶν. Τοῦτο δύσκολον νὰ ὀνομασθῇ δικαιοσύνη. Κατὰ τῆς ἐρμηνεύσεως ταύτης ἀντιτάσσονται δηλώσεις ἐν θορύβῳ πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως, θεωρούντων τὴν ἐκφρασιν «δαπάνη τοῦ Κράτους» ἀπαγορευτικὴν πάσης εἰσφορᾶς εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλόμενα ὑπὲρ τῆς ἀνωτέρας παιδείας δαπάνηματα, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς οὐδὲ λέξις ἀναφέρεται τοιαύτης δηλώσεως, ἡ κοινὴ τῶν νομομαθῶν δόξα ἢ ἄλλως ἐξ αὐτοῦ τοῦ τρόπου τῆς καταρτίσεως τῶν νόμων συναγομένη θεωρεῖ τοιαύτας δηλώσεις ἐπὶ τῆς ψηφίσεως νόμων, οἵτινες καὶ ἱστορικῶς καὶ γραμματικῶς καὶ λογικῶς ἐξεταζόμενοι τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἔννοιαν ὡς δοξασίας τῶν ἐξενεχόντων αὐτὰς μηδὲν ἄξιον μνείας καὶ τὸ ἐξῆς. Συζητοῦμεν καὶ παραβαίνομεν τὸ σύνταγμα γνωματεύοντες περὶ εἰσφορᾶς εἰς τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῆς ἀνωτέρας παιδείας καὶ παραβλέπομεν ὅτι ἡ εἰσφορὰ αὕτη γίνεται ἐπὶ πλείους ἤδη γενεὰς δυνάμει τῶν ἐδ. 1 καὶ 3 τοῦ περὶ πανεπιστημίου ὀργανικοῦ καὶ νόμου ἰσχύοντος Διατάγματος τοῦ 1837, κατὰ τὸ παράδειγμα πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν κοινὴν συνείδησιν; Τῶντι τὰ εἰσιτήρια, ἢ σύστασις καὶ συντήρησις τῶν ποικίλων ἐπιστημονικῶν συλλογῶν καὶ αὐτὸς ὁ ἐλεγχος τῆς παιδείας δὲν εἰσὶν οὐσιωδέστατοι οὕτως ὅροι; Καὶ ὅμως οὐδεὶς διενόηθη νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰσφορὰν πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ Κράτους ἔνεκα τῶν ὑπὲρ τῆς παιδείας καταβαλλομένων δαπανῶν. Ἐὰν δὲ ἡ εἰσφορὰ αὕτη δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν θεμελιώδη νόμον πῶς θελωμεν θεωρήσει ἀντιβαίνουσαν εἰς αὐτόν, τὴν διὰ τὴν τετραετίαν ἀξίωσιν αὐτῆς εἰς ποσόν

αναγόμενον εἰς δραχμὰς τέσσαρας κατὰ μῆνα; Ἐὰν δὲ παρὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκνικήσῃ ἡ δόξα ὅτι ἡ πάντως ἀνεπαίσθητος διὰ τὸ εὐτελὲς αὐτῆς προσθήκη εἰς τὰς νῦν καταβαλλομένας εἰσφορὰς θέλει προσκόψει εἰς διοικητικὰς περιπλοκάς καὶ δυσκολίας τότε ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη ἐπέιγουσα ὅπως τὸ Κράτος ἀναλάβῃ τὴν ἐν λόγῳ δαπάνην, ἥτις ὅμως δεόν νὰ συμπληροῦται ἐξ ὠρισμένου κατ' ἔτος μέρους τῆς προσόδου τοῦ Πανεπιστημίου, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε ἡ προσδοκία τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν ὑπὲρ τῶν τὰ βαρύτερα διδασκόντων μαθήματα.

Ὅταν ἐκλείψῃ ὁπωσδήποτε ἡ ἀνωτέρω σκληρότης πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης ἐνταῦθα μοχθοῦντας θέλομεν ἰδεῖ, ὡς ἐρρήθη ἀνωτέρω, προσελκυσμένης ἐνταῦθα ἀξιολόγους δυνάμεις καὶ ταύτας ἀδιαλείπτως ἐπιτεινομένης πρὸς ἀνελλιπή πληρώσιν τοῦ ἐργωδιστάτου, ἀλλὰ καὶ εὐγενεστάτου τῶν καθηκόντων· τότε θέλουσι πολλαπλασιασθῆ αἱ παραδόσεις καθισταμένης ἐφικτῆς τῆς δις καὶ ἔτι πλέον ἀκροάσεως τῶν σπουδαιοτέρων μαθημάτων, ἐνῶ νῦν ὑπάρχουσι μαθήματα, ὧν καὶ ἡ ἀπαξ κατὰ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν αὐτῶν ἀκροάσις ἐντὸς τετραετίας ἀποβαίνει ἀμυγίβολος, τότε δὲ θέλουσι ἐκλείψει ἡ ἐλαττωθῆ αἱ παντοδαπαὶ διακοπαί, ἀνευ προτροπῶν ἢ ἐπιτιμησέων, διότι ταῦτα γίνονται οὐχὶ ἐκ φυγοπονίας, ἦν μόνον σκληρὰ ἀδικία δύναται νὰ προσάψῃ εἰς τοὺς ἐνταῦθα κοπιῶντας, ἀλλ' ἐκ βίας ἀνωτέρας διότι ἐπὶ τέλους δεόν νὰ εὐρῇ κενὸν καὶ δι' ἄλλας ἐργασίας ὁ εἰς ταύτας ὑπὸ σκληρᾶς μοίρας ἀκατασχέτως ὠθούμενος.

Ἐλθωμεν εἰς τὸν ἕτερον λόγον τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῶν καρπῶν τῆς ἐνταῦθα διδασκαλίας, ἥτοι τὸ ἀπάραισκον τῶν φοιτητῶν πρὸς τὴν λυσιτελῆ αὐτῆς χρῆσιν, διὰ τὸ ἀτελεὲς τῆς γυμνασιακῆς παιδείας. Ὅταν τὸ Κράτος τοσοῦτον μικρὸν καὶ ἥμιστον εὐπορον ἐπιδοθῇ εἰς τὴν πολυτέλειαν τῆς ἰδρύσεως πλέον τῶν τριάκοντα γυμνασίων πᾶς τις ἐρωτᾷ πῶς εὐρεθῆσονται ὑπὲρ τοὺς διακοσίους γυμνασιάρχαι, καὶ καθηγηταὶ ἀξιοὶ τοῦ ἔργου τούτου, οἵτινες θέλουσιν ἀφιερῶσι τὸν βίον αὐτῶν, εἰς τὸ ἐπίπονον, καὶ ἥμιστον ἐπαγωγὸν τοῦτο ἔργον, μηδὲν παραλείποντες καὶ τὴν ἴδιαν περαιτέρω ἐπιστημονικὴν πρόοδον, ὅταν μάλιστα ὑπηρετῶσιν ὡς συνήθως συμβαίνει, εἰς πόλεις ἐνθα πᾶν προόδου βοήθημα δεόν νὰ προσκτηθῇ ἰδίᾳ δαπάνῃ. Καθηγηταὶ καταλαβόντες διὰ τῆς ἐπιμελεμένης αὐτῶν ἀνατροφῆς καὶ παιδείας τοιαύτην κοινωνικὴν θέσιν, ὥστε αἱ κρίσεις αὐτῶν νὰ ἐπιβάλλωνται διὰ τοῦ ἠθικοῦ αὐτῶν κύρους, μόνον δυνάμει μεγάλων θυσιῶν τοῦ Κράτους δύναται νὰ δεχθῶσι τοιοῦτον βᾶρος. Ἐπειδὴ δὲ τοιαῦται θυσίαι εἰσὶν ἀδύνατοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀναγκαιῶν

διευθυντῶν καὶ καθηγητῶν τῶν τριάκοντα τεσσάρων γυμνασίων διὰ τοῦτο πολλαὶ μὲν τῶν κεκανονισμένων ἐδρῶν μένουσι κεναί, ἐγγένει δὲ ἀκούομεν ἐνίοτε περὶ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τῶν γυμνασίων ἱστορούμενα καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς δικαστηρίοις συζητούμενα γεγονότα πληροῦντα ἡμᾶς θλίψεως καὶ ἀθυμίας. Ἐντεῦθεν τὰ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὑπὸ τῶν προκατόχων μου κατ' ἔτος ἐπαναλαμβάνόμενα περὶ τῆς ἀτελοῦς προπαιδεύσεως τῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον προσερχομένων, οἵτινες διὰ τοῦτο δὲν ἀποκομίζουσιν ἐκ τῆς φοιτήσεως τοὺς προσδοκώμενους καρπούς. Μόνον ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τὰ γυμνάσια περιορισθῶσι τοῦλάχιστον εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ νῦν ἀριθμοῦ καθιστάμενα ὅμως ἀξία τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν, ἐν οἷς καὶ διδασκαλία καὶ ἐλεγχος χωρήσουσιν ἢ μὲν μετὰ πάσης δυνατῆς πληρότητος ὁ δὲ μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ δικαιοσύνης, τότε μόνον ἔσονται ἐπισημνοί οἱ οἱ αὐτῆς ἀπολυόμενοι θέλουσιν εἰξεύρει τὴν μητρικὴν αὐτῶν γλῶσσαν ὁπωσοῦν ὀρθογραφούντες καὶ ὀρθῶς ἐκτιθέμενοι ἐν αὐτῇ τὰς ἐννοίας αὐτῶν, θέλουσι κατέχει τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς λατινικῆς καὶ μιᾶς τοῦλάχιστον τῶν νεωτέρων γλωσσῶν καὶ τελευταίην τὰ οὐσιωδέστερα γεγονότα τῆς πατρῴου ἱστορίας.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ

Κίνησις φοιτητῶν. — Ἐνεγράφησαν κατὰ τὸ χειμερινὸν ἐξάμηνον παρελθόντος ἔτους 2961 φοιτηταί, κατὰ 19 ἐλάττωτες τῶν τοῦ προηγουμένου. Ἐκ τούτων 2189 προήρχοντο ἐκ προηγουμένων ἐτῶν, νέοι δὲ προσήλθον 772, ὧν αὐτόχθονες 2111, ἐτερόχθονες 851.

Ἀνενώσαν δὲ τὰ εἰσιτήρια διὰ το θερινὸν ἐξάμηνον 2662 φοιτηταί.

Ἐπέστησαν διδασκαλικὰς ἐξετάσεις νομικοὶ μὲν 230, ἰατροὶ δὲ 99, φιλόλογοι 20, φυσικοὶ 6 καὶ θεολόγοι 4.

Φιλοσοφικὸν καὶ ἱστορικὸν φροντιστήριον. — Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθησαν οἱ κανονισμοὶ τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ ἱστορικοῦ φροντιστηρίου τοῦ πανεπιστημίου. Σκοπὸς τοῦ πρώτου εἶνε ἡ γύμνασις τῶν φοιτητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς περὶ τὴν θεωρίαν τῆς συστηματικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἱστορίας τῶν διαφόρων φιλοσοφημάτων, τοῦ δὲ δευτέρου ἡ γύμνασις τῶν φοιτητῶν περὶ τὴν μελέτην τῶν πηγῶν καὶ

τὴν διδασκαλίαν τῆς ἱστορίας ἐν τοῖς γυμνασίοις.

Αἱ πέρυσι τὸ πρῶτον γενόμεναι ἐκδρομαὶ τῶν φοιτητῶν θὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνὰ τὰ διάφορα ἱστορικὰ μέρη τῆς Ἀττικῆς. Τῆ 13 ἔ. μ. ἐγένετο ἡ πρώτη ἐκδρομὴ. Τεσσαράκοντα περίπου φοιτηταὶ διαφόρων σχολῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ κ. Σπ. Λάμπρου, εἰς ἃν καὶ ὀφείλεται ἡ πρωτοβουλία, ἐξέδραμον ἀνὰ τὴν παρλιαν τῆς Ἀττικῆς, ἀρξάμενοι τῆς ὁδοπορίας ἐκ Πειραιῶς· διὰ τοῦ Νεκροταφείου διήλθον πρὸς τὸν Κερατόπυργον, ἐνθα ὑποτίθεται ὁ Θρόνος τοῦ Ξέρξου, καὶ ἐκεῖθεν κατευθύνθησαν πρὸς τὸ Πέραμα, εἶτα διὰ τοῦ Σκαρχμαγᾶ ἐτρέπησαν πρὸς τὴν Ἱερὰν Ὀδόν, δι' ἣς ἐπανεκάμψαν εἰς Ἀθήνας περὶ ὥραν 9 τῆς ἑσπέρας. Καθ' ὅλην τὴν ὁδοπορίαν ταύτην ὁ κ. Λάμπρος ἐδίδασκε τοὺς φοιτητὰς τὰ τῆς ναυλιανῆς τῆς Σαλαμίνος καὶ περὶ τῶν διαφόρων μαχοθεσιῶν τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Σαλαμίνος, τοπτετρα ἐκδρομὴ θὰ γείνη πρὸς τὴν Αἴγιαν Δίον προσεχῶς.

Μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις ἐν τοῖς γενικοῖς μαθήμασιν ἐγένοντο δεκτοὶ οἱ κάλλιστοι νέοι κ. κ. Γ. Ν. Ξηρᾶς, ἐκ Κρήτης, Κ. Α. Ἐγγλέζος καὶ Μιλτ. Παπαϊωάννου ἐκ Βώλου, καὶ Κ. Φ. Ἀργιγένης ἐκ Μαδύτου, φοιτηταὶ τῆς Ἰατρικῆς ἐπίσης καὶ ὁ φιλόπονος φοιτητὴς τῆς νομικῆς κ. Γ. Ι. Παπαδοπετράκης, Κρής

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπιστημονικὴ ἑταιρεία. — Τῆ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐγένετο ἐν τῷ πρακτικῷ Λυκείῳ ἡ συνεδρία τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιστημονικῆς ἑταιρείας, ἐν ἣ ὁ σεβαστὸς αὐτῆς πρόεδρος κ. Κ. Κόντος ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρείας καὶ διεξήλθε μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῆς δυνάμεως λόγου καὶ διαυγείας νοημάτων ἐμβρυθέστατον λόγον περὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας. Ἐγένοντο δ' ἔπειτα ἀνακοινώσεις ὑπὸ τῶν κκ. Γ. Α. Παπαβασιλείου, Π. Καββαδία καὶ Σπ. Βάση, τῶν ἄλλων δύο ἐγγεγραμμένων, ἥτοι τῶν κ. κ. Β. Στάη καὶ Ἀντ. Οἰκονόμου, διὰ τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας ἀναβαλόντων τὰς ἑαυτῶν ἀνακοινώσεις εἰς τὴν προσεχῆ τῆς ἑταιρείας συνεδρίαν. Καὶ ὁ μὲν κ. Γ. Α. Παπαβασιλείου ἀνεκοινώσατο ἐπιγραφὴν τινα ἐν Χαλκίδι εὐρεθείσαν, ἥτις ἦτο μὲν, ἀλλὰ πλημμελῶς ἐκδοδομένη, ὁ δὲ κ. Π. Καββαδίας ἀνέγνω τὸν ἐσχάτως εὐρεθέντα λόγον τοῦ Νέρωνος, δι' οὗ ὁ παλάδοξος οὗτος ῥωμαῖος αὐτοκράτωρ ἀπένευε τοῖς Ἕλλησιν ἐλευθερίαν καὶ ἀτέλειαν

καὶ ἐποιήσατο πρὸς διασάφην ἱστορικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς παρατηρήσεις, καὶ ὁ κ. Σπ. Βάσης ἐξέθηκεν ἰδίαν γνώμην περὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ περὶ διμάρχων Οὐκλερίου νόμου (449 π. χ.) ἣν ἐστήριξε διὰ σαφῶν καὶ ἰσχυρῶν ἐπιχειρημάτων.

Γενομένων πρὸ τινος τῶν ἀρχαιολογικῶν τοῦ Σπυρίδου τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἐξελέγησαν ἐπιτίμος πρόεδρος ὁ κ. Κ. Μισσοπούλου καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου, τακτικὸς πρόεδρος ὁ κ. Σπ. Οἰκονομίδης ὑφηγητῆς, γενικὸς γραμματεὺς ὁ κ. Νικόλαος Γερμανὸς καὶ ἀντιπρόεδροι οἱ κκ. Θεοδ. Σκουρῆς καὶ Κυρ. Γιαννίνας.

Διευθυντῆς τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ διδασκαλείου διωρίσθη ὁ κ. Χριστόφορος Σαμαρτσίδης, ἀρχαῖος καὶ ἐνθερμος τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων διδάσκαλος.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑΝ

Παντοῦ βοργιάς ἐφύσαγε ψυχρὴ ἀνεμὴζήλη καὶ ἐβρέγανε τὰ κύματα μ' ἀπὸ τὸ περιγιάλι τὰ σήμαντρα μεσάνοκτα ἐσημαίναν τὴν ὥρα καὶ εἰς αὐτὴ τοῦ οὐρανοῦ τὴν θυμωμένη μπόρα ἐφάνηκε μονόχο...

νεκρὸ! τοῦ ναυτῆ τοῦ κορμὶ ἐκεῖ κοντὰ σ' τὸ βράχο!

×

Ἐπάνωθε διέβαινε ἀρμυροπικραμένη τὸ κύμα ὑπερήφανο ἢ θάλασσ' ἀγριεμένη· Ἐν ταῖς νεράιδες σ' τὸν ἀπρὸ ἀρβένιζαν καίκια τῆς ἀμμουδιᾶς ἢ θάλασσα ἐσκόρπαγε τὰ φίκια καὶ ἐκεῖνο τὸ κουφάρι σ' τὴν ἔρημη ἀκρογιάλι ἐπλεγε σὰν τὸ ψάρι.

×

Σ' τὰ μεσουράνια ἔλαμπε μισόσβυστη ἢ πούλια χιλιάδες ἐπετάγανε θαλασσοουκτοπούλια, μόνον αὐτὸ σ' τὴν καταχνιὰ ἀκούραστο σπαίει μετὰ τὰ στοιχεῖα τῆς θάλασσας λὲς καὶ κρυφομιλάει. λὲς καὶ ἔχει γιὰ κρεβάτι ἀπρὸ λευκὸ, μαῦρο νερὸ καὶ κρύσταλλο ἀλάτι.

×

Πετῆνε μαῦρα σύννεφα θολώσανε τ' ἀστέρια καὶ μεσ' αὐτῇ τῇ σκοτεινῇ ἀπλώνοντας τὰ χεῖρα, προβάλλει ἕξφνου μιὰ μορφή, ἦτο τοῦ ναυτῆ ἢ μάνα ζητεῖ βοήθεια ἀπ' τὸν ἴφρο! καὶ μεσ' τὴν τρεμουντάνα φωνάζει τὸ παιδί της πλὴν μετὰ τῆς μπόρας τὴν βοή, ἐχάθη καὶ ἡ φωνὴ της.

×

Βλέπει μετὰ πόνο τὸ κορμὶ καὶ σκιάζεται ἢ καρδιᾶτης παρακαλεῖ τὰ κύματα σὰν ν' ἄτανε παιδιὰ της καὶ καὶ ποῦ φύσαγε ὁ βοργιάς καὶ ἐβόγαιε τὸ κύμα βαθεῖα βαθεῖα τῆς ἀνοίγει ὁ χάρος της τὸ μνημα καὶ ἐξέφνου σ' τὸ φεγγάρι ἕνα κορμὶ ἀγκάλιασε τοῦ ναυτῆ τοῦ κουφάρι!

Ἰωάν. Μ. Δ. Μοίρας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΙΣΤΟΡΙΟΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

τῆς

ΑΓΧΙΑΛΟΥ

μετὰ πίνακο: τῶν νομισμάτων αὐτῆς
ὑπὸ

Θεμιστ. Μ. Παρασκευοπούλου.

Ἐν Ἀθήναις. 1888.

Ἐλλείψει χώρου ἀναβάλλομεν τὴν περὶ αὐτοῦ
κρίσιν ἡμῶν ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

ἦτοι

Ἱστορικὴ ἀνέλιξις τῆς τέχνης τοῦ γράφειν
καὶ ἰδίως τῆς Ἑλληνικῆς γραφῆς
ὑπὸ τελειωτικῆν ἔποψιν

ὑπὸ

Κυριακοῦ Θ. Ζάμπια, Φ. Φ.

Ἐν Ἀθήναις. 1888. — Τιμῆτι δρ. 1.

Τὰ ἐξῆς βιβλία πωλοῦνται

παρὰ τῷ κ. Ν. Γ. Πάσσαρη

Ἐν ὁδῷ Σόλωνος ἀπέναντι ξενοδοχείου Εὐδή.

ΚΡΑΣΣΑ. Κληρονομικὸν Δίκαιον τρίτη ἔκδοσις δρ. 20. — ΚΡΑΣΣΑ. Κληρονομικὸν δίκαιον δευτέρα ἔκδοσις δρ. 9. — ΚΩΣΤΗ. Ποινικὴ Δικονομία δρ 16 — KUSS ET DUVAL. Φυσιολογία μετὰ 201 εἰκό-
νων δρ.10— ΜΑΓΓΙΝΑ. Γενικὴ Χειρουργικὴ Παθολογία μετ' εἰκόνων δρ. 16 — WAGNER. Ἐγχειρίδιον Γενικῆς Παθολογίας δρ. 6 — ΦΛΟΓΑΙΤΟΥ. Ἐγχειρίδιον Συνταγματικοῦ Δικαίου δρ. 6 — E. LABOULAYE. Διεθνῆς Κώδιξ δρ. 3 — C. BINZ. Ἐγχειρίδιον Φαρμακολογίας δρ. 3. — WAGNER. Ἐπιτομὴ ἐπικρούσεως καὶ ἀκροάσεως μετ' 26 εἰκόν δρ. 1,25. — Κ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ. — Ἱστορία Γεωργίου Καραϊσκάκη δρ. 1. — ΗΔ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ. — Στατιστικὴ Ἐπιθεώρησις. δρ. 1.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν Ἀθήναις μὲν παρὰ τῷ Ἐκδότῃ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Ἀκαδημίας». — Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ δὲ παρὰ τοῖς ἀνταποκριταῖς καὶ ἐπιστάταις ἡμῶν, ἦτοι— Ἐν Ἀμοσῷ παρὰ τῷ κ. Κ. Ἐυ. Κωνσταντινίδῃ.— Βερδιάνσκα παρὰ τῷ κ. Ἡρακλεῖ Κουρῆ.— Βραΐλα παρὰ τῷ κ. Π. Τερπάνδρῳ ἱατρῷ.— Ἐπιβάταις παρὰ τῷ κ. Φ. Ἀρ-
χιγένει ἱατρῷ κτλ.— Κίφ παρὰ τῷ κ. Γ. Κοντογιάννῃ διευθυντῇ τῆς ἑλλην. σχολῆς.— Κωνσπόλει ἐν Γα-
λατᾷ παρὰ τῷ κ. Στ. Λεμονίδῃ βιβλιοπώλῃ.— Λονδίῳ παρὰ τῷ κ. Κ. Σ. Καλλέργῃ, 21 Colville Road.—
Μυτιλήνῃ παρὰ τῷ κ. Γρ. Βερναρδάκῃ, γυμνασιάρχῃ.— Μαρivanouπόλει παρὰ τῷ κ. Ἄλ. Κουρῆ.— Ὀδησσῷ
παρὰ τῷ ἱεροδιακόνῳ κ. Κωνστ. Καδόαδῃ.— Πάτραις παρὰ τῷ κ. Κ. Καλλιῶκᾷ, φαρμακοποιῷ.— Προύση
παρὰ τῷ κ. Ν. Π. Νίτσῳ.— Πύργῳ παρὰ τῷ κ. Ἄλκ. Δημητράκοπούλῳ.— Παρίσις παρὰ τῷ κ. Sophocle
Zacharia, Faculté de Droit. Montpellier, Alexandre Antipas, Faculté de Médecine. — Σμύρῃ παρὰ
τῷ κ. Θ. Δημητριάδῃ.— Τραπεζοῦντι παρὰ τῷ πανοσιολογιωτᾷ κ. Ἀμβροσίῳ Σταυρινῷ. — Θεραπειοῖς
παρὰ τῷ κ. Ζεφ. Σταυρίδῃ.

Τέποις Πάσσαρη καὶ Βεργιανίτου, παρὰ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους.

MATHIAS DUVAL

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ

κατὰ τὴν διδαχὴν τοῦ καθηγητοῦ Hüss.

μετάφρασις ἐπεξεργασθεῖσα

καὶ διὰ προσθηκῶν ἐπικυρήθεισα

ὑπὸ

Σπ. Γ. Κανέλλη

ἱατροῦ.

Τιμῆτι ἀντὶ δρ. 10 καὶ εὐρίσκειται

παρὰ τῷ κ. Ν. Γ. Πάσσαρη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐνταῦθα. — Ἡ Διεύθυνσις ἐκφράζει τὰς εὐχα-
ριστίας αὐτῆς τῷ κ. Γ. Γ. Παπαδοπετρίκῃ διὰ τὴν
ὑπὲρ τοῦ φύλλου εὐγενῆ φροντίδα του, ὡς καὶ τοῖς
κ. κ. Ν. Μαλανδράκῃ, Μ. Σαριδάκῃ, Μ. Παπαδάκῃ,
Ε. Πανηγυράκῃ, Μ. Μ. Ζωγράφῳ, καὶ Σταματ. Κα-
νέλλῃ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀρχάσης τῆς πρώτης ἐξαμηνίας ἡ Δι-
εύθυνσις τῆς Ἀκαδημίας ἀπονέμει τὰς
Θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας πᾶσι τοῖς ὀ-
πωσδῆποτε ὑποστηρίξασι τὴν ἔκδοσιν αὐ-
τῆς πεποιθῆτα δὲ ἐπὶ τὴν καὶ ἐν τῷ μέλ-
λοντι πρόθυμον ὑποδοχὴν καὶ ὑποστήριξιν
τοῦ ὁμογενοῦς δημοσίου θαρραλέα προβαί-
νει εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς μετὰ πολ-
λῶν βιλτιώσεων ἐκδόσεως αὐτῆς.